

dukker nye problemer op, og hvad vi skal gøre ved dem.

Kl. 13:49

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:49

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jo, men jeg er nødt til at sige, at i hvert fald en stor del af de ting, som sker allerede, og som måles, så vi kan se, hvad det er, der hjælper, rent faktisk sendes til Integrationsudvalget. Der er intet, der er mig kærere end at tale om integration, hvad enten det sker i Folketingssalen, eller om det sker i udvalgene eller i spørgetiden. Jo oftere det siges, jo bedre, så det er jeg helt med på, men jeg vil bare bede om, at man så også gennemgår det, vi rent faktisk sender over, for vi sender den ene rapport efter den anden – kald det redegørelse, eller hvad man vil – hvor der på spørgsmålene er de svar, der efterlyses. Det, vi også gør, er, at vi ustandselig laver resuméer af de svar, vi afgiver til Integrationsudvalget.

Jeg forstår godt, at hr. Hækkerup har svært ved at overskue det, for der er utrolig meget. Det har jeg også meget svært ved selv. Men det der med at lave et resumé af det hele ændrer jo ikke noget. Jeg vil meget gerne tale om det også i Folketingssalen, men jeg er bare nødt til at sige, at de oplysninger løbende tilflyder Folketinget og offentligheden.

Kl. 13:50

Formanden:

Tak til hr. Ole Hækkerup som spørger og tak til integrationsministeren, som nu overgår til at være kirkeminister. For nu er der spørgsmål til kirkeministeren, og den første spørger er fru Bente Dahl. Værsgo.

Kl. 13:50

Spm. nr. US 112

Bente Dahl (RV):

Kirkeministeren er i Politiken den 24. marts 2009 refereret for at have udtrykt sin bekymring vedrørende det omfattende udgravningsarbejde, der muligvis kan få Marmorkirken til at styrte i grus eller på anden måde beskadige den, hvis elers Metroselskabet får grønt lys til at gå i gang med byggeriet af den nye metro.

Jeg anerkender, at det er menighedsrådet, der har den afgørende bestemmelse over deres sognekirke, men da Marmorkirken er på UNESCO's observationsliste over umistelig kulturarv og

denne kirke derfor har en mere omfattende betydning for os alle sammen i samfundet, vil jeg dels høre, om kirkeministeren mener, at ansvaret også ligger hos ministeren for netop denne kirke, dels vil jeg gerne bede ministeren om at uddybe sin bekymring som udtrykt i Politiken den 24. marts 2009 – det var i går.

Kl. 13:51

Formanden:

Kirkeministeren.

Kl. 13:51

Kirkeministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg er jo her, som fru Bente Dahl allerede selv antyder, på gyngende grund – og det håber vi så ikke at Marmorkirken er – for det er ikke noget, jeg har direkte med at gøre under mit ansvarsområde. Men det er jo ikke til at skjule, når Politiken ringer til mig, at jeg er mindst lige så bekymret over den sag, som fru Bente Dahl er.

Jeg kan sige, at jeg i al stilhed, lige så snart jeg blev minister – for det er ikke bare Marmorkirken, det er Assistens Kirkegård med grave, som ikke er sløjft, og også en lang række andre kirker, men selvfølgelig først og fremmest Marmorkirken – på et tidligt tidspunkt henvendte mig til trafikministeren på grund af bekymring over det; men det har jeg jo ikke kommunikeret ud, fordi jeg mente, at det var et internt anliggende.

Retsgrundlaget er jo en lov, der er vedtaget her i Folketinget; det skal vi jo lige huske. Der er vedtaget en lov her i Folketinget om, at der skal være en metro. Så er det trafikministeren, der skal fastlægge linjeføringen, har jeg forstået, sammen med Trafikudvalget. Det er klart, at da jeg forudså det, gav jeg udtryk for min bekymring.

Hvis jeg skal uddybe den, vil jeg sige, at uanset VVM har jeg den, jeg ved ikke, om man må sige personlige opfattelse, at historien jo har lært os, at nogle gange sker det, der ikke må ske, og det har for mig intet at gøre med, at noget er styrtet i grus i København, for jeg har som sagt henvendt mig til trafikministeren på et langt tidligere tidspunkt, men selvfølgelig bliver man da ikke mindre tryk af at høre, at noget er styrtet i grus i København, og at der andre steder sker det, der ikke må ske. Jeg har forstået, at der er en bygherre, som skal bygge i nærheden, som også er blevet bekymret. Dertil må jeg jo sige, at jeg er et meget historisk menneske, og jeg spørger da bare mig selv stilfærdigt: Skal det lige være dér midt i Frederiksstaden? Det er jo også et æstetisk spørgsmål.